

ORGANIZATORI SKUPA
Hrvatsko knjižničarsko društvo
Knjižničarsko društvo Krapinsko-zagorske županije
Gradska knjižnica Krapina
Srednja škola Krapina
Osnovna škola "Ljudevit Gaj"

dizajn Nikola Sinković

program

OŠ "Ljudevit Gaj", Srednja škola i
Gradska knjižnica

**Krapina
4/4/2020**

Moja bajka (kao) moji
pričalim (kao) moji
ma (sto) m

**3. dan
bajki i
priča**

10,00 – 10,45

Osnovna škola "Ljudevit Gaj"

Pričam ti priču – pričanje bajki i priča za djecu

Lutkarska grupa knjižnice Selčina, Srebrenka Peregrin i Danica Pelko

11,15 – 13,00

Srednja škola Krapina

Plenarni dio programa

Kristina Pavlović, muzejska pedagoginja, Dvor Veliki Tabor | **Legenda o Veroniki Desiničkoj**

Pozdravni govori

Doc. dr. sc. Marina Gabelica, Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu | **Pripovijedanje kao most između virtualnog i osjetilnog – holistički pristup književnosti**

Frida Biščan, Karolina Holub, Dragana Koljenik, Nacionalna i sveučilišna knjižnica Zagreb | **TRACE – projekt NSK u Zagrebu u okviru Erasmus+ programa**

13,00 – 14,00

Pauza za objed

14,00 – 16,30

Rad u radionicama

Jasna Held | **Kako i zašto pripovijedati bajke**

Tematske cjeline radionice: Vrijednost bajki; Čitanje ili pripovijedanje; Agresivnost: da ili ne.

Margareta Peršić | **Male uspomene**

Svakodnevno pričamo, prepričavamo tuđe i svoje zgode. Koristimo riječi kao nešto usputno, nešto što se samo po sebi podrazumijeva. No, kad bismo imali još samo pet

minuta u životu i priliku da posljednji put iskoristimo dar govora, da ispričamo nekome svoju priču, koja bi to priča bila? Što bismo njome htjeli reći, koji dio sebe izraziti, koje riječi iza sebe ostaviti? Koja je to naša mala uspomena koja potvrđuje da čuda u svijetu postoje i da dobro ipak pobjeđuje? Što su za nas čuda? I gdje ih susrećemo? Ova radionica je izazov za hrabre i za one koji će to tek postati. Dobrodošli! Drhtimo zajedno!

Srebrenka Peregrin | **Kosti, kocke, kartoline i mrki brci**
Pripovjedne igre i vježbe za svaki uzrast. Dobra priča je poput dobrog kolača - to je ukusnija što je češće pripremate. Na ovoj ćemo radionici isprobati nekoliko zabavnih pripovjedno-dramskih igara za vježbanje (iz)govora, pamćenja, improvizacije i uranjanja u priče, kako bi postale slasne i jednostavne za iznošenje u javnosti. Bilo da negdje nastupate ili igrate igre uloga, hoćete bolje ispričati vic ili djeci ispričati priču, ove će vam tehnike uvijek dobro doći, a možete ih lako podijeliti i s drugima. Udobna odjeća i manjak srama su poželjni, ali ne i uvjet. Ako imate omiljenu priču, ponesite je sa sobom (a možete ponijeti i kolače!).

Martina Stažnik | **Tko se boji Babe Jage još?**

Ona koja pripada našem slavenskom panteonu, čija kuća je duboko u nekoj našoj, domaćoj šumi i prožeta je maglom iz naših rijeka, sa zemljom iz koje smo i sami potekli, pa je s njenom pričom naše cijelo biće povezano, no ukoliko ga ne budemo slijedili, ta će veza nestati. Baba Jaga, koja čuva vode života i smrti, poznata je i kao drevna božica starih kostiju i božica ciklusa život/smrt/život. Zahtjeva vaše poštovanje. Divlja je i ljubazna. Sije strah, ali nesebično daje i dijeli. U radionici *Tko se boji Babe Jage još?* bavit ćemo se stvaranjem i istraživanjem kako povezati pričanje priča, bajki, mitova i umjetnost u radu sa ranjivim skupinama. Na temelju bajke o Babi Jagi koja nam govori o moćnoj ženi koja vidi sve tajne i ono što nam je skriveno, istraživat ćemo kako možemo

povezati postavke sistemske psihoterapije, kibernetskog pristupa s jednostavnom metodom likovnog izražavanja koju ćemo upotrijebiti kao sredstvo ekspresije emocija i misli. Koristit ćemo tehniku filcanja koje se temelji na građi vunene niti. Ne postoji žurba ili pritisak, samo potpora i ljubav prema pričanju priča i klupko vune koje vas čeka da uzmete iglicu u ruku.

Sanja Pribić | **Mali prič`, vel`ki krič**

Polaznici radionice zajednički smišljaju priču u kojoj koriste likove iz folklornih predaja zagorskog kraja i u njihovom imenovanju koriste (i) nazive iz zagorskog narječja. To je poželjno, ali nije uvjet, ovisno o želji polaznika. Tema i naziv priče određuje se glasanjem: prijedlozi se pišu na ploču pod rednim brojem, a nakon toga broj glasova polaznika određuje koju će zajednički ispričati i napisati. Priču počinje pripovijedati/pisati onaj polaznik čija je tema izabrana, a ostali je nastavljaju. Rečenice se dodaju naizmjenično. Priča se piše na ploču, a svaki je polaznik također bilježi. Nakon što je priča završena, s polaznicima se dogovara tko će izrađivati koji lik, te polaznici počinju izrađivati likove. Crtaju ih na papir, boje, oblikuju tehnikom kolaža i pričvršćuju/lijepe na drvene štapiće (poput onih za ražnjice); Nakon što su likovi izrađeni, izvodi se mali igrokaz: polaznici pričaju priču koju su smislili, koristeći svoje likove.

17,00 – 19,00

Gradska knjižnica Krapina

Pričom te zovem – pričanje bajki i priča za odrasle

(Jasna Held, Margareta Peršić i Ines Krušelj-Vidas)

Svaki od sudionika bira po jednu radionicu kod registracije.

